

Inq Epigrama_ ☺ _Nr. 5 / 2020

Supliment literar al revistei UNIVERS INGINERESC
Publicație a Cercului Inginerilor Epigramiști din AGIR

Redactor șef: Viorel MARTIN

Președinte de onoare: Corneliu BERBENTE

Tehnoredactor: Ioan GANEA-CHRISTU

Viorel MARTIN

Fabulă cu gropi

O groapă din asfalt, odată,
A fost plombată.

Dar n-a trecut o primăvră
Și-ajunse să se caște iară!

Și se gândea în sinea ei:
– Ce hoți au fost și ce mișei,
Că m-au plombat la repezeală,
Cu foarte mare cheltuială,
Cu aprobări de peste tot,
Dar au furat asfaltul tot...
Și-au pus o mână de nisip
Și astăzi nu am nici un chip.

Pe lângă ea, ce poți să zici?
Crescură alte gropi mai mici.
Ce-mpestrău cu găuri strada,
Că groapa mare se fălea,
Și se simțea aici
Ca Albă ca Zăpada
Cu cei șapte pitici.

Mașina mea strălucitoare,
Vorbi atunci cu voce tare:
– Cred c-am să dau în groapa mare,
Pe cele mici, cum e firesc,
Eu cred c-am să le ocolesc...
Și-și rupse două planetare!

MORALA e plictisitoare:
Să dai mereu în groapa mare,
Că-i mai ușor de nimerit,
Și cum e logica firească,
Pe cele mici, e potrivit...
Să le lăsăm ca să mai crească!

**Corneliu
BERBENTE**

IN LOC DE COMENTARIU

Ce este adevărul? Căutăm,
Dar bun răspuns nicidecum nu căpătăm,
Căci întrebarea nu e pusă bine:
Nu “ce” e adevăru-ntreabă! “Cine?”
Schimbând pe “ce” cu “Cine” e de ajuns,
Și la-ntrebare vom primi răspuns!

Cât de mare

- Cât de mare-i supărarea?
- E cât e, scăzând răbdarea!

Explicație

- Pari a fi nedumerită,
Domnișoară din Ploiești;
Ești, să știi, nefericită
Pentru că nu mă iubești!

Eram profesor

Eram profesor universitar;
De multe lucruri nu aveam habar,
Deși se crede că un profesor,
De multe cunoștințe-i posesor!

Repere

Primordiale, aleg
Veșnicia, nemărginirea.
Cu ele, ce-nvăluie firea,
Spațiu și timp înțeleg.

Bine și rău

Cum răul nu există-n sine,
(Abatere-i doar de la bine),
Eu nu pricep cuvântul tău,
Atunci când spui că-ți “vine rău”.
Corect: nu răul ți-a venit,
Ci binele te-a părăsit!

Urcam spre cer

Urcam spre cer având în spate,
O traistă plină cu păcate;
Scrâșnind mă-ncovoiam din șale,
Desaga mă trăgea la vale.
Satan de-a stânga mă-mpingea,
Sperând că, poate, voi cădea.
Dar, când credeam că nu mai pot,
Povara grea, ca prin minune,
Din spate dispăru de tot!
- Ai fost iertat de Domnul, spune
Prea credinciosul Inger, mie
Spre pază dat, cu bucurie:
Era, pe fund, în traista ta,
Și un păcat al altcuiva!

Viorel MARTIN

Cercelul

Când ți-am văzut cercelul din ureche,
În pata de amurg însângerată,
Mi-am amintit pornirea mea străveche,
Spre nurii tăi îmbietori de fată.

Încercănat de doruri nepereche,
De dragoste robit ca niciodată
Și îndemnat de o dorință veche,
Adulmecam făptura ta curată.

Mă năpădeau trăirile contrarii,
Zvâcniri adânci de sânge-nfierbântat,
Mă cotopeau ispite la fruntarii...

Și-abia într-un târziu am observat,
Doar când mi-am pus mai bine ochelarii,
Că nu ești zâna mea... și ești băiat!

Drujbe și securi

Un grandoman sta fericit
Pe-o muche mare de cuțit;
Cu drujbe multe și securi
Chelea toți munții de păduri.

Cu iahturi, conturi și femei
Nici nu știa necazul ce-i.

Avea afaceri necurate
Cu statul și cu multe state,
Dar muchea, fie-i de deochi
I-a tras MORALA peste ochi

Și cel mai tare și mai best
A nimerit într-un arest.

În geamul mic și cu grătar
Îi bate câte-un gând hoinar
De la copacii din păduri

MORALA e... să nu mai furi!

Educație

Fiul meu cel mititel
Nu mai e ca altădată:
Doar ce m-am răstit la el...
Și m-a dat în judecată!

Moda

Se-ntindea cât vezi cu ochii
Crăpătura unei rochii
Și mi-a zis un oarecare:
"Ochii vede, ochii sare"!

La cununia civilă

Sosit aici la cununie,
Eu pot să fac o constatare:
Ea este încă-n garanție,
Iar el e gata de casare.

Ghinion

Se gândea că-i de tot hazul,
Cum l-a năpădit necazul:
Soața lui, afurisita,
Să-l înșele... cu iubita!

Pescuind la mare

Urcat pe pietre, într-un loc,
Tot pescuind la fir întins,
Guvizii n-au mușcat deloc...
Dar ce sirenă bună-am prins!

La mare

Ba e soare, ba e lună,
Ba e nor, ba e furtună,
Ba e ceață, ba e ploaie...
Totdeauna facem **baie!**

Medicală

Medicii, pe legea lor,
Mă și taie, mă și cos;
Cred că și-ar dori să mor...
Sănătos!

Cotizație la cartelul medicamentelor

Dimineața, când te scoli
Și te duci la un consult,
Îți găsește alte boli...
Ca să cotizezi mai mult!

Contracte în pandemie

E politician băiatul,
Școlit în Vest, departe hăt,
Și ia contracte doar cu Statul
Și numai cu... parandărăt!

Ion CUZUIOC

Confesiunea unui confrate de condei:

Soața mea e-o avuție,
Pentru mine-i o povață,
Ea cu grijă-mi poartă mie
Și mă rabdă-ntreaga viață.

Chiar de vin eu câteodată,
Aghezmuț ca un bărbat,
Ea nu-mi este agitată
Și evident, că nu-s certat.

Când vin târziu eu mai și strig,
Dar soția tot îmi tace,
Și cât n-aș fi eu de aprig
Ea e calmă și vrea pace.

Suntem de-o viață soț-soție,
Deci apropiate rude,
Și vă spun, ca să se știe;
Că biata-i mută și n-aude.

Ghinionistul

El zi și noapte tot compune
Și-nchină versuri orișicui,
Ar vrea să între-n Uniune,
Dar nu-i pe placul nimănu.

Când ninge, plouă-i vânt afară
Și lumea cată să se ascundă
El își aprinde o țigară
Și în versuri se cufundă.

El n-are-n viață nici o carte,
Dar gândul ăsta îl apasă
Și de una v-avea parte,
Ca s-o-avem și noi pe masă.

Și-atunci cu toți ne-om bucura
De primul său volum,
Și peste tot îl vom cita,
Dar deja, va fi postum...

•

Spovedania unui pensionar

Chiar cuiva de nu-i convine,
Și v-o spun eu răspicat;
Totuși ieri era mai bine,
De trăit, de îndurat.
Ieșeam cu toți la sărbătoare,
Țineam în mână-un tricolor,
Și tot strigam în gura mare,
Proslăvind pe conducător.
La Mamaia mă odihneam,
Unde mergeam din an în an;
De țări străine nu știam,
Căci leul slab era la ban
Era pustiu prin magazine,
Nu vă mint, vă spun ce-a fost,
Și chiar de azi îmi e rușine,
Mai mult să ceri, nu-avea rost.
Chiar de-o duc de azi pe mâine,
De cea fost ieri nu-mi este dor,
Căci bucata mea de pâine,
O-mpart fără'de conducător.

Sfat conjugal

Când eram holtei odată,
M-amuzam cu câte-o fată,
Dar de când m-am însurat,
Parcă-s de ceva legat.
N-am nici zi și n-am nici noapte,
Căci soția îmi vrea fapte.
Și tot așa de zeci de ani
Să mai aduc în casă bani.
De amici, prieteni, cunoscuți,
De mult nu știu, că mi-s răruți,
Nu ies cu dâșii la terasă,
Căci după lucru vin acasă.
Am mizat la bătrânețe,
De la copii un ajutor,
Dar v-o spun plin de tristețe,
Ei sunt plecați, să-i văd mi-i dor.
Am fost holtei, am fost odată,
Și nu știam eu de nevoi,
Dar totuși viața adevărată
E când o duci cu soața-n doi.

Paradoxul căsniciei

S-ar părea că am de toate;
Casă, masă, bani,soție,
Dar și cruț azi cât se poate,
Căci țin mult la avuție.

De taxi eu m-am dezis,
Mă simt plăcut în autobuz.
Cafeneaua-mi este-un vis,
Cu prânzul casei mă amuz.

În „second hand” mă mai îmbrac
Și hainele le port cu drag.
De plaja mării demult tac,
Doar iaz avem pe-acest meleag.

Cum trăiesc mie-mi convine,
Și viața mea e-o fantezie,
Dar mă-ntreb, ce-mi aparține,
Când fac din ea economie?

Constantin ENESCU

Povestea cucului

În grădină într-un nuc
Se aciuse un cuc
Și plasa câte un ou
În alt cuib, ca bibelou.
Și în goana lui ha-hui
Ne-clocindu-și puii lui,
Șmecherea câte-o dădacă,
Care stă pe altă cracă.
Vremea trece, puișorii
Eclozează, drăcușorii
Lângă pasărea năucă
Și dorește s-o seducă.
Pasărea ca bună mamă
Ii hrănea de bună seamă,
Dar puișorul de cuc
Era hoț, ca un haiduc
Și vroia doar el în plisc,
Să înghită fără risc.
Vremea trece și în nuc,
Se aude cântec de cuc.
Doar crescuse puișorul
Și urma, să își ia zborul.
Ceilalți hrăniți puțin
Mai rahitici se mențin
Și întârziați în zbor
O certau pe mama lor,
Că s-a lăsat păcălită
De-o pasăre afurisită.
Și la omeni mulți străini
Lasă plozii lor divini
Și-i învață precum cucul
Prin cuib, să își ia tot nukul.

Cu mască

Pe vremuri când era armată
Mască la instrucție puneam,
Dar nu am crezut vreo dată
C-o va purta întregul neam!

Sfântul grătar

1 Mai fără grătar
E o treabă cam bizară
Și un sentiment barbar
A plesnit întreaga țară!

Cititor fortuit

Stau cam priponit în casă,
Pe stradă îi virusul pornit,
Dar descoperii că-mi pasă
Să pierd vremea prin citit!

La stână

Când măgarul tare rage
Și ora prânzului o sparge,
Grav ciobanul se intrigă
C-a pus-o de mămăligă...
Brânza nu e încă scursă,
Oaia nu e bine mulsă,
Iară câinii latră-n strună
Că jintița nu-i prea bună...
Dar măgarul pus pe glume
Încă mai rage cu spume,
Că ciobanul stând în paie
Iar a făcut-o de oaie!

Primăvara privită prin fereastră

Au înflorit în curte pomii
Și zarzărul de lângă dud,
Veniră în țară și roomii
Cu foamea-n gât, țipând...
Au înflorit flori în grădină
Și iarba-i de un verde crud,
Noi stăm în casă fără vină
Că virusul e cam zălud...
Aud și păsări ciripind
În vârful marelui castan,
Iar ciorile mi-au ciugulit
Semințele dintr-un bostan...
Aud și un câine cam răcit
Ce latră parcă-i în pustiu,
Iar eu prin casă plictisit
Ce să mai fac, abia mai știu...
Am pus noi lacăte la porți
Și camere de luat vederi,
Că mi-a crescut frica de hoți
Că-s virușii cei mai prosperi!
A înflorit în curte viața
Că primăvara este în priză,
Iar noi mascați protejăm fața
Că virușii ne-au dus în criză!

Conjugală

De vom păstra mult distanța
Strict respectând ordonanța,
Sigur vom dormi cu schimbul
Să nu ne contaminăm nimbul!

1 Mai acasă

Românul azi s-a jurat,
Că va fi mai ponderat
Și-n balcon pune grătarul
De sare la vecini muștarul!

Mișcare la domiciliu

Gimnastica se recomandă
Doar prin casă să o faci,
De n-ai bicicletă, bandă,
Pe tavan să mergi și taci!

LEUL ȘI VULPEA

Domnea în junglă, peste munți, câmpii,
Un leu imens, cu coamă mare, creață,
Și cele mai umflate fudulii
Din câte-aveau toți leii încă-n viață.

Își alungase, rând pe rând, rivalii,
Leoaicele doar el să le iubească,
Și obligă supușii lui – vasalii,
De curte și palat să se-ngrijească.

O vulpe, ce muncea ca secretară,
Șireată cum sunt vulpile-n povești,
Se-apropie de dânsul într-o seară,
Spunându-i: "ce bărbat, o, sire, ești!"

Și stărui așa, lingușitoare,
În juru-i învârtindu-se mereu:
"Ce crupă și ce coadă, ce picioare,
O, ce n-aș da să-ți fiu leoaică eu!

Ești cel mai leu din sute, din o mie,
Să știi că de la curte nu mă duc
'Nainte să-ți măsoar o fudulie,
Că vreau s-ajungi cu ea în Guinness book!

Vai, sire dragă, numai de-o privesc
Puțin din dos și mi se zbate cordul,
Mă lasă, așadar, s-o cântăresc
Și-n două zile-ți validez recordul!"

Ca orice rege, leul, vanitos,
Voind ca toată lumea să vorbească
De cât e de bărbatși de vânjos,
Marșă pe invitația vulpească.

Atunci șireata, pofticioasă tare,
Se-apropie cu zâmbetu-i ștregar
Și-i smulse fudulia cea mai mare,
Cu gura, să o ducă la cântar!

Iar leul, îngrozit și siderat,
Urlă, dând frâu durerii lui și urii
Și umilit și schilod și turbat,
Se-ndepărtă în beznele pădurii.

Morala se deduce ne-ndoios:
Oricât ți-ar fi de mare "avuția",
Și-orcât ești de-ngâmfat, de vanitos,
Ascunde-ți, cât se poate, fudulia.

Petru-Ioan GÂRDA

EU, PUR ȘI SIMPLU, POT IUBI CÂT ZECE

Eu - pur și simplu, pot iubi cât zece,
Așa un suflet mare am în piept
Și chiar iubesc, așa e înțelept,
Că știți cum este, vremea... vieții trece.

Și nu e unul care mă întrece...
Al zeului Amor fidel adept,
Eu - pur și simplu, pot iubi cât zece,
Așa un suflet mare am în piept!

Și numai în iubire aș petrece,
E cel mai scump și atractiv concept;
Dardacă sunt întruna caldși drept,
Iar draga mea se poartă, totuși, rece,

Eu, pur și simplu, pot iubi și zece.

SUNT SCLAVUL UNEI SINGURE FEMEI

Sunt sclavul unei singure femei,
Eu, când iubesc, iubesc și nu mă joc,
De dragul ei, m-aș arunca în foc,
Dac-aș avea un cât de mic temei.

Nici nu există-n inimă vreun loc
De alta, este doar domeniul ei,
E-n gândul meu și ziua, pe alei
Și noaptea în culcușul meu din bloc.

Nu mi-a trecut prin minte s-o înșel,
În douăzeci de ani de când, nebun
Îndrăgostit, i-am cumpărat inel

Și-s pregătit de-amorul meu să-i spun;
Dar stau cu verigheta-n portofel,
Căîncă n-am curajul să i-o pun...

Mihai BATOȘ BUJENIȚĂ

Ajutor eficace pentru focul din Australia.

Flăcări ard tot ce ating!
Fără vorbe, mângâieri,
Vom trimite pompieri,
Dintre cei ce beau de sting!

Peștera muierii

Fără stalactite,
Bine epilată,
Dar și parfumată,
Te uimești ce-înghite!

Baladă veche, revizuită

Nu-mi mai spune nimeni lotru,
Sunt acum investitor;
N-am furat un lemn din codru,
L-am dat tot străinilor.

Val de epigrame mediocre

Când carantina era-n toi
Și provoca atâtea drame,
Fugi Covid-ul de la noi
Scârbit complet de epigrame.

Clubul fetelor durdulii

Privind cu drag aceste fete
Cu look-ul lor de ecran lat
Îmi spun că Rubens a pictat
Doar doamne ce țineau diete.

SONETUL PLOII

Cu trupul meu deșertului dau viață,
Iar curcubee-mi stăjuiesc aleea;
Căci fără mine viață nu-i, de-aceea,
Sunt a văzduhului prea bună soață.

Când nimeni nu-mi ascultă melopeea,
Mă cheamă paparude și mi-e greață,
Șamani invocă-n cântec a mea față...
Cu voi mi-e însă tristă odiseea...

Toți aranjează ploi, într-o durere,
Cei vinovați se fac ades că plouă,
Și-apă de ploaie-i orice gargară!

M-am săturat de soarta mea amară,
Am să mă-nchin cu mâinile-amândouă,
Să fiu potop, divinului voi cere!

SONETUL URAGANULUI

Sunt un titan cu trup de vânt și apă
Puterea mea-i cât zeci de mii de bombe
Eu fac prăpăd cu ale mele trombe
Și-un înveliș de nori port ca pe-o capă

Povești de groază torc la guri de sobe
Către infern sunt o deschisă trapă
Omor săraci, dar și pe cei ce-ndoapă
Iar tunet am cât miliard de tobe

Pe unde trec rămân numai ruine
Sărmanii n-au nici lemn de-nmormântare
Iar mai presus de rău dar și de bine

Este divina mea determinare...
Și sincer eu vă spun că decât mine
Guvernul României e mai tare!

Ovidiu ȚUȚUIANU

Constantin MÎNDRUȚĂ

EPIGRAME POSTPANDEMIE

Neîndurătorul *coronavirus*

De „ordonanțe” sunt sătul,
Am stat o groază-nchis în casă.
Aș vrea să zbor, dar nu-i destul,
Coronavirus... nu mă lasă!

Citește ... „Decameronul”!

Sechestrat de *pandemie*,
La T.V. priveai cuminte.
Nu-nghiți sfaturi o mie:
La *Boccaccio...* ia aminte!

Paradoxul pandemiei

Ne-am revenit cu greu dar cu uimire:
Deși al nostru trai s-a dereglat,
Deși pământul s-a depopulat,
Coronavirus ne-a adus ... unire!

Protecție antivirus!

Văzând dezastrul *pandemiei*,
El s-a gândit ca-n viitor,
Să ceară chiar Academiei:
O mască pe...calculator!

Post *coronavirus*

Se duse totuși *pandemia*,
Nu mai e cazul să jelim.
E la pământ economia,
E timpul și ca ...să muncim!

•

Coronavirus

Acest virus e de rasă,
Ne-am găsit cu el beleaua,
Și românii stau acasă...
Și respiră cu... luleaua!

Virusul

Mi se pare chiar isteț,
Nu vizează tinerețe
Și dacă e și glumeț
Știi că mori de... bătrânețe.

Dezinfectant

Clor, spirt, măști și nici hârtie
Nu mai sunt la prăvălie,
Șerpii ce mai au venin!
Ne dezinfectăm cu... vin.

Acum...

Aviară sau porcină,
Rugați-vă la Madona,
De la China nevecină
Avem virusul-corona.

Apa caldă

N-am găsit, să port mănuși,
Cât virusul mai petrece!
Mi s-a făcut de un duș...
Apa caldă curge rece.

Du-te-n peșteri, viruse!

În peșteri sunt lilieci,
De ce oameni ai ales?!
Așa că, te rog să pleci...
Ca să pot și eu să ies.

Părerea mea

Cu-ochii voștri alungiți
Ca la omul constipat,
Cum puteți să mă priviți
După ce m-ați infestat?!

Știrile

Eu încerc să scriu de bine,
Dar pe cer sunt norii “cirus”,
Știri de-acasă, știri străine:
Numai virus, virus, virus!

Veniți!

De cei dragi nu vă mai pasă
Și-ați mai făcut și pe bona...
Veniți, dragi români acasă
Și-aduceți virus-corona...

Stare de alertă

Izolarea dă demență,
Dar speranța este certă:
Că trecem de la “urgență”
Și la “Starea de alertă”!

Vasile LARCO

Din lac în puț

Am fost al pandemiei rob
De când s-a împânzit pe glob,
Dar când să scap de-a ei robie,
Am dat în alta: căsnicie!

Autoizolare de pandemie

Să scap, așa cum se cuvine,
M-am furișat de-acest sindrom,
Dar cât am stat închis în mine
Descoperit-a noul om!

După pandemie

Trecut-a gripa furioasă,
E liniște de-acum în țară
Și nu mai stăm închiși în casă...
Dar foamea ne va scoate-afară!

Dispar pădurile

De-aceste fapte grele, an de an,
Se-nclină și *Coloana lui Brâncuși*:
Pe când aleșii noștri dorm buștean,
Buștenii peste granițe sunt duși.

Pe timp de criză

Pe-un vânzător l-am întâlnit
Ce se credea că-i om isteț:
Cu masca lui de om cinstit,
La măști fixa un suprapreț.

*

ISTORIE "FURATĂ"

Eroii neamului sunt dați uitării,
Cu pumnii-n piept se bat contemporanii
Că pot să cumpere orice cu banii,
Trecând izbânzi pe listele negării.

Se poartă mai urât decât dușmanii,
Ignoră suferința remușcării,
Pun stăpânire pe trecutul țării
Și jug de taxe pe toți veteranii.

Trăiesc în lux, cu majordomi în casă,
Păduri de vile au pe-a țării hartă,
Vor și statui din bronz să li se toarne.

Ducând o viață veșnic amoroasă,
Cer permanent să li se cate-n *coarne*,
Că nu degeaba cu-atât fast le *poartă!*

FABULA RACULUI

Toți racii, rog luați aminte,
Deși erau, cum știți, greoi,
Mergeau, ca lumea, înainte
Și nu ca astăzi, spre-napoi.

Când șeful lor era pe-o gărlă
Cu mâl și plante, fel de fel,
Văzu c-o sprintenă șopărlă
În urmă l-a lăsat pe el.

leșind nervos pe o cărare,
Mergera încet și legănat,
Zicând învins de supărare
Că numai Domnu-i vinovat:

De ce sunt ași în alergare
Doar unii dintr-un habitat?
Și-atunci toți racii de sub soare
O grevă au organizat.

Dar au luat, pe rând, aminte,
Protestul când era în toi,
Că nu mai merg ei spre-nainte,
Ci invers merg, spre înapoi.

Au prins mai dur să protesteze
Prin bălți măloase, pe uscat,
Că vor din nou să-nainteze,
Dar nimeni nu i-a ascultat.

Rămân pe veci cu-această pată,
Iar faptul este evident,
Că nu mai merg, ca altădată,
Ci înspre înapoi și lent.

MORALA

Pe-al vieții luminos traseu
Ne dă de toate Dumnezeu,
Iar celuia nemulțumit
Îi ia și ce a dobândit.

*

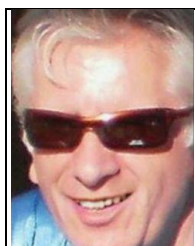
MILOSTIVIRE

I-aș da și celuia ce n-are,
De felul meu sunt milostiv,
Găsesc oricând un bun motiv,
Să-mpart ce am cu fiecare.

Și nu în chip demonstrativ;
Cum greu e astăzi de mâncare,
I-aș da și celuia ce n-are,
De felul meu sunt milostiv.

Dar când mai văd pe unul care
Ce se comportă-n colectiv
Mai rău ca omul primitiv,
De-ar fi rușinea de vânzare

I-aș da și celuia ce n-are!

Sorin OLARIU

Gastronomie geopolitică

Poporul nostru, plin de zel,
S-a-ntors cu fața spre Apus:
Mai bine Varză de Bruxelles
Decât Salată a la Russe!

Interogatoriu

M-au dus aseară la Chestură
C-am scris și eu umor cu tentă
Și-atât de mult mă descusură
C-abia mă coase-o asistentă.

Divorț amiabil

Vom divorța civilizată
Că doar niciunul nu-i mai breaz:
Tu nu mă suferi când sunt beat,
Eu nu te sufăr când sunt treaz!

Munții noștri

Munții noștri aur poartă,
Însă-avem o tristă soartă,
Că îl poartă spre păstrare,
Pe la alții-n buzunare!

Femeile

Ființe ce ne-au fost lăsate
Ca leacuri la singurătate,
Dar baiu-i că sunt leacuri care
Produc efecte secundare.

Marfă la negru

Patronul cel deloc integru
Vindea țigările la negru
Și uite-așa, că drept urmare,
E-n dosul unui cod de bare.

Retrocedare

Cu lacrimile-n ochi, șuvoi,
Plângeau sătenii mei, săracii,
Le-au dat pădurea înapoi,
Dar unde oare-or fi copacii?

CATĂRUL

Pe vremuri, la o fermă bogată și frumoasă,
Trăia printre-animale și un catâr de rasă.
Și se muncea acolo într-un continuu flux,
Doar el, catârul nostru era șomer de lux.

De-aceea chiar stăpânul, nemaivând răbdare,
Îl trase deoparte și ți-l luă cam tare:
- Așa nu se mai poate, m-a apucat oftica,
Tu doar mănânci fănețea și nu produci nimica.

La uite la Mărțuică, bătrânul nostru bou,
Cum trage toata ziua, în plug, ca un erou.
Sau uite la Joiana cea care zi și noapte
Ne dă la toată lumea găleți întregi cu lapte.

Găinile de-asemeni se screm și una două
Ne pricopsesc deodată cu zeci și zeci de ouă.
Chiar și cocoșul nostru, acela pintenat,
Ne cântă dimineața să ne sculăm din pat.

Ori harnicul de Murgu, prea blândul nostru cal
Ce trage la căruță, la vale și la deal...
De-aceea-ți spun cu riscul de a părea cam snob
Că-i musai azi în fermă să-ți iei și tu un job.

Ai două variante, de mult au fost gândite,
În două posturi cheie, puțin cam diferite.
Să tragi șareta nouă ce-o vezi lângă hambar,
Sau peste animale, să fii parlamentar.

- Stăpâne, rog mă iartă, ți-o spun doar amical:
Sunt doar catâr, n-am trupul puternic ca un cal
Și nu aș vrea, mă crede, vreodată să iei foc
Văzând cum că șareta n-o pot urni din loc.

Iar varianta-a doua, din start e clar că pică,
N-am față pentru asta și-ți spun la o adică:
Nu pot peste-animale să fiu parlamentar,
Doar vezi destul de bine că nu sunt chiar măgar.

MI-AM TATUAT ODATĂ

Mi-am tatuat odată, ca orice tip nătâng,
Prenumele iubitei pe antebrațul stâng.
- la uite, Paraschivo, ce mult mi te iubesc,
De te-am înscris pe brațul cu care-n draci muncesc!

Așa-i spuneam iubitei în fața casei ei
Adulmecând din păru-i miros de flori de tei.
Ea m-a privit uimită ca la vreun sfert de ceas
Și-a dispărut în casă trântindu-mi poarta-n nas.

De-atunci n-am mai văzut-o deloc la noi prin sat
Și am rămas de fraier: și prost și tatuat.
- S-a măritat, zic unii, șoptind pe după gard,
C-un tip care-a înscris-o la el pe Visa Card!

Nae BUNDURI

FABULA SCHIMBĂRILOR

Se întâmpla într-o livadă
 Cu pomi frumoși ca în povești,
 Aliniați ca la paradă
 Și poame dulci, împărătești.
 Cu meri bogați, cu falnici peri,
 Cu pruni, caiși, și alte toate
 Ce ne servesc în calde veri
 Cu fructele înmiresmate.
 Mă invita un măr de vară
 La mere mari și iz de miere
 Și-un păr cu vârsta seculară,
 La cele mai gustoase pere.
 Era livada ca un Rai
 Dar s-a ivit un mare bai,
 Când a venit un individ,
 Cu sarcini clare de Partid,
 Și planuri pe diverse teze,
 Livada să o defrișeze.
 Conștiincios, luând elanul,
 A dus la-ndeplinire planul
 Și-acolo, pe terenul gol,
 S-a construit urgent un Mall
 În care astăzi poți găsi,
 Tot sortimentul de prostii,
 De Kitsch-uri ce îți umflă glanda
 Ba chiar și mere din Olanda
 Cu gust de plastic și petrol
 Ce-ți lasă pormoneul gol.

Morala:

Ghidat pe tezele oculte,
 Găsind în orice loc un vad
 Partidul e dispus la multe;
Un Rai îl poate face lad !

POEM, PENTRU FATA MORGANA

Te-aștept pe strada fără case
 Dintr-un oraș ce nu există
 Cu fără cârciumi sau terase
 Iar lumea veselă și tristă
 Cu gânduri calme fioroase
 Mă uit ca orbul în revistă
 Și c-un parfum ce nu miroase
 Te-aștept cu inima-n batistă
 Mă-nchin la umbra umbrii tale
 Pictată-n curcubeu de dric
 Iar de pe muntele din vale
 Îmi vine să vorbesc nimic
 Ți-aș coborî și osanale
 Dacă-aș urca mai jos un pic
 Și cu speranțe ireale
 Aș fi bogat ca un calic.

Corneliu CRISTESCU

DE-ALE PANDEMIEI II

Moș Martin epigramist

Olteanul, iute face epigrama,
 La concurs, mereu câștigă totul;
 Cum face, acuma îmi dau seama:
 Olteanul e mai iute decât ...Oltul!

Refugiați

Refugiați, din nou, din România,
 La muncă, în Germania, plecați,
 Și-au vindecat aici epidemia;
 Vor reveni, să fie ...vindecați!

Nedumerire

Nu înțeleg de loc ce e cu noi,
 Căci, parcă-am fi în penitență,
 Noi ne luptăm ca-ntr-un război,
 Deși e ... Stare de Urgență!

Război ciudat

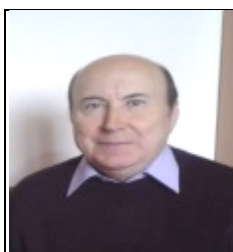
Nu vezi dușmanul cu luneta,
 Dar nu e un dușman banal,
 Război crunt, a prins planeta;
 Război cu-n virus ...mondial!

Angajare

Am spus că le-am adus CV-ul,
 Că vreau și eu să fiu un angajat,
 Dar, m-a dat afară atunci body-ul;
 Când, Corona Virus au decriptat!

Lumina din tunel

Un Decret, după-o Ordonanță,
 Ca o lumină, apare el,
 El ne dă din nou o speranță,
 Că începe-un nou ...tunel!

Gheorghe CIREAP

Restricții în... criză

M-aș duce iar să protestez,
Afară-s viruși, nu mă lasă!
Rămân închis să-mi completez
Acum... cei șapte ani de-acasă!

Prostia doare!

Descoperire fabuloasă:
Prostia nu-i contagioasă
Și de prostie nu se moare
Dar, când recidivează, doare!

Valurile vieții

Viața-și are mersul ei
Și vom vedea acuși-acuși
Că dup-un val de decreteți
Va fi un val de...coviduși!

Consecințe ale crizei

Bărbații nu vor fi bogați,
Pe fete cade-o pacoste,
Vom urmări, îngrijorați,
Căsătorii... din dragoste!

Consiliu de familie

Am impus, într-un consiliu,
Noi comenzi la domiciliu:
Pentru soața o...găină
Pentru mine o vecină!

Avertizare...după relaxare

Va începe altă criză
Mari procese în instanță
Toate cu aceeași miză:
Procreerea ...la distanță!

Amintiri din viitor

Pe înfloritele poteci,
Plimbându-ne, ne-am amintit
De primăvara douăzeci
Când liliacul ne-a-ndoit!

Reguli abgradate

Noi reguli de spălat pe mâini
Am evidențiat cu tuș
Mă spăl-de două săptămâni-
Când ies din vană, de sub duș!

Gheorghe CONSTANTINESCU

Virusul

Declanșează tragedia
Noul virus păcătos;
La pământ ECONOMIA
Și românii...mult mai jos!

Ca pensionar, amendat

M-au lovit cu ordonanța,
Viața este tot mai grea,
Fi'ndcă n-am păstrat distanța...
Nici măcar de umbra mea.

În România

Virusul a demonstrat:
Starea de incompetență
Iar apoi a generat,
Și o stare de URGENȚĂ.

COVID-19

Azi, pe toți ne trec fiori:
Virusul, la o anchetă,
Nu e un copil din flori...
Ci copil din eprubetă.

Cu mască... fără mască

De scăpăm de pandemie,
E-n alertă guvernarea
Că urmează, lumea știe,
...demascarea!

Janet NICĂ

POETUL ȘI EUL LIRIC

Am aflat, din cărți, discret,
Dintr-un text, deloc satiric,
Cum, că eu, fiind poet,
Am, în mine, EUL liric!

Vena poeziei, sumbră,
N-are suflet, n-are sânge,
Autorul e în umbră,
EUL râde, EUL plânge.

La iubita mea frumoasă,
Dac-aș vrea să zbor ca zmeul,
Ca poet, eu stau acasă,
Dar, la ea, se duce...EUL!

Eu vă spun, cu tot onorul,
Și vărsându-mi, sincer, focul,
EUL ăsta, profitorul,
Mi-a luat, de-o vreme, locul!

Supărat cum sunt mereu,
Plin de gânduri și tăcut,
Trec pe lângă EUL meu
Și, de-al dracu', nu-l salut!

VREMURI DE FABULĂ

Un porc sadea, adică prost, murdar,
S-a supărat atât de mult, odată,
Că pe vecinul său, un biet măgar,
L-aduse, într-o zi, la judecată.

"De spui motivul, noi, îndată, vom
Discerne", zise Leul, cu prestanță!"
Iar porcul: "Onorată prea instanță,
Măgarul m-a jignit! Mi-a zis că-s...OM!"

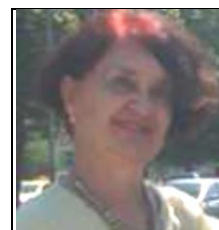
Atuncea, Leul, foarte violent,
Luându-l pe măgarul impostor,
L-a pedepsit... numindu-l senator,
Pe viață... în al junglei Parlament!

PUPĂTURI, DE 8 MARTIE

Vecina, pentru care ard,
Cum virusul colindă glia,
Și-a pus fotografia-n gard
Să-i pup, de-acum, fotografia!

Dar câinele, văzându-i poza,
Se zbate-n lanț, apoi, îl rupe;
Am înțeles: sfidând viroza,
Precis, și el ar vrea s-o pupel!

Și, peste-atâta sărbătoare,
Din curtea mea, de data asta,
Cu băătorul de covoare,
Mă pupă, dragăstos, nevasta!

Florina DINESCU

Pandemie

În toată lumea
O concluzie e trasă,
Cu acest covid nu-i glumă:
Ori te ține-nchis în casă,
Ori te bagă iute-n humă.

Autoizolare

Traiu-mi intră pe-alt făgaș
Chiar de sunt mai curajoasă,
Dar de-s TAB-uri prin oraș
"De plăcere" stau în casă!

Viața după pandemie

N-așteptați un alt efect
Și vă spun așa-ntr-o doară,
Dup-acest covid infect
Nimenea nu se omoară...

"Deșteaptă-te române"

Scopul unora, viclean,
Nu călește, ci omoară.
Când românii dorm buștean
"Fug" pădurile din țară...

Specula în pandemie

Nu mai vezi ce-a fost să fie...
Chiar de nu ești gură-cască,
Prețurile-n farmacie
Astăzi te cam lasă mască!

Petrache ZAHARIA

Ruga speculantului

Preahulită Pandemie,
Rarprilej de Bogăție,
Miluiește-a-noastregăști,
Ce scumpescși spirt șimăști!

Unui soț înșelat

Pandemie, ce păcat...
Soața i s-a "virusat"!
Virus nou, cu bani, prestanță,
El, cu mască, la distanță!

Unui pădurar "virusat"

Omul strașnic a păzit
Lemnul din pădurea deasă;
Dar buștenii i-au fugit,
Că lucra "on line", de-acasă!

Estivală... virusată!

Mândra mea cu ochii triști,
Plajă-ar face la nudiști;
Teamă-i e să n-o primească:
Doar pe față poartă mască!

Pandemia-TV

Viață după pandemie,
M-aș mira ca să mai fie:
Multora le stă "motorul"
De le stingi televizorul.

Impact-TV

Ne predă, TV-n teroare,
Cursuri universitare;
Ieri, de drept, (chiar în prostie),
Astăzi, virusologie.

Victorie!

În această primăvară,
Ne-au rămas bușteni înțară!
Din ei facem, astei nații,
Coli de scris la declarații!

Dragi ingineri și epigamiști, Iubiții noștri cititori,

În speranța că acest virus nenorocit se va duce cât de curând pe apa sâmbetei și vom rămâne doar cu *virusul norocit* – hazul literar, ne continuăm călătoria prin lumea epigramei și iată că a apărut Nr. 5 al suplimentului literar "Ing Epigrama" al ziarului "Univers Ingineresc" în care sunt postate toate numerele anterioare pe adresa: http://www.agir.ro/supliment_epigrama.php.

De asemenea, foaia noastră (ne)volantă este postată și pe lumea-epigramei.

Pentru a lărgi sfera de expresie a colaboratorilor noștri, acest număr a inclus, pe lângă draga noastră epigramă și poezie umoristică sau fabulă.

Pentru Nr. 6 vă rog să trimiteți la redacție, pe adresa viorel.martin@gmail.com și proză scurtă umoristică sau orice creație prietenă cu umorul.

Acestea fiind spuse, vă urez sănătate multă și sper ca viața să reintre pe făgașul normal, așa cum era înainte de pandemie.

Viorel MARTIN

**Răspunderea pentru materialele publicate în această foaie volantă aparține în exclusivitate autorilor.
Vă așteptăm cu noi epigrame pe adresa de e-mail:viorel.martin@gmail.com**
